

Bevonulás a Vörösmarty térre

▶ **A húsvét nem egyenlő a csokinyuszival és a festett tojással – erre hívták fel a budapest-belvárosi járókelők figyelmét április 10-én annak a villámcsődületnek a résztvevői, amely a virágvasárnap történetét jelenítette meg a Keresztény Értelmisségek Szövetsége és a Pest-budai dalárda szervezésében.**

„Jézus példáját és tanítását követve mindenki képes a csodákra saját életében és környezetében” – állta a szármárhaton vonuló Jézus kísérő apostolok osztogatta szórólapokon, ame-

lyek Jézus követésére hívták a fővárosiakat. A szármárton ülő Jézus és az őt kísérő tizenkét apostol, valamint a felhívásra hozzájuk csatlakozó, barkaágakat lengető keresztények a Ferenciek teréről indulva a Petőfi tér érintésével a Váci utcán keresztül vonultak a Vörösmarty térig.

A Mestert játszó fiatalember integetve, mosollyal és egy-egy jó szóval köszöntötte a hol csodálkozó, hol visszamosolygó és visszaintegető, de a menetet láthatóan örömmel és érdeklődéssel fogadó turistákat és budapestieket.

A Jézust követő tömegben volt *Raisz Dávid*, a Fásori Evangélikus Gimnázium Volt Növendékei Egye-

sületének elnöke is, aki lapunk kérdésére elmondta: fontosnak tartja, hogy ilyen, a laikus egyháztagok által kezdeményezett, ökumenikus és a nagy nyilvánosság előtt, a templomok falain kívül zajló rendezvények is hirdessék a keresztény értékeket és az evangélium üzenetét.

Kéthelyi Mátyás a szervezők nevében elmondta: nem véletlenül választották a megmozdulás helyszínéül Budapest Belvárosát, hiszen szimbolikus térnek, az ország szívének tekintik. A fásori gimnázium latinánára ezért reméli, hogy a következő években az újra és újra megismételt felvonulásnak egyre több résztvevője lesz. ■ **KISS SÁNDOR**

SEREG KRISZTIÁN FELVÉTELE

Legyünk láthatóan evangélikusok!

Elkészült a videó a Deák téri flashmobról

Virágvasárnap már látható volt az *Evangelikus.hu* honlapon a március 29-én megtartott flashmobról, vagyis villámcsődületről szóló videó.

Amint arról már beszámoltunk, egyháznak reformációi emlékbizott-ságának szervezésében a 2014-es reformáció és kultúra tematikus évjegyében tartották meg a budapesti Deák téri templom előtt a zenészek, zenekarok, kórusok, önkéntesek, diákok rendezvényét, amelyen közösen szólaltatták meg az *Erős vár a mi Istenünk* kezdetű evangélikus him-

nuszt. Az eseményen forgatott werfilm már korábban felkerült a netre, de a szerkesztett és megvágott film virágvasárnapra készült el. (Rendezte *Horváth Tamás*, segédrendező, a forgatócsoport vezetője, vezető operatőr, vágó: *Györi András Timótheus*.)

A hangszeres bevezető után német és szlovák nyelven is elénekelték a himnuszt a jelenlévők, majd a többszólumú karénekekhez rézfúvósok is csatlakoztak, végül az egyre nagyobb tömeg felszabadultán énekelte közösen a zsoltárt.

A feldolgozást *Bence Gábor* készítette *J. S. Bach* négy szólamú korálja alapján. Az „Erős vár...” motívumára épül *Fel Mendelssohn Reformáció szimfóniája* is, amelynek több dallamát megszólaltatták a Deák téren is.

A rendezvény egyúttal arra is emlékeztetett, hogy *Luther Márton* és társai 1521. április 16-án a worms-i birodalmi gyűlésre menet énekeltek a zsoltárt, amely aztán az evangélikusok himnusza lett.

► Forrás: *Evangelikus.hu*
goo.gl/23PVIL és goo.gl/XEWOIG

AZ EVANGÉLIKUS.HU KÖZLETTÉSA A FLASHMOBRÓL

Megemlékezés, morzsaszedegetés és a rózsaszín ruhás hölgy Ágfalván

Tizenkilenc éve – a németek kitelepítésének ötvenedik évfordulója óta – az osztrák határhoz közeli Ágfalván minden év áprilisi ünnepség keretében hajtának fejet a faluból 1946-ban elűzött több mint ezer ember emléke előtt.

Nagy dolog, hogy több százan – magyarországi németek, magyarok, osztrákok és többen az elűzöttek közül – az idén is eljöttek a rendezvényre. Nagy dolog, hiszen évtizedekig emlékezni sem nagyon volt szabad, és németül beszélni is szinte csak titokban lehetett. Arról meg aztán igencsak hosszú ideig főbenjáró bűn lett volna szó ejteni, hogy mennyi-mennyi törvénytelen, embertelen és kegyetlenség lengte be az 1946. áprilisi eseményeket Sopronban és környékén.

Virágvasárnap előtt egy nappal, április 12-én az ágfalvi evangélikus templom adott otthon a falu megemlékezésének. A német és magyar nyelvű rendezvény keretében megszólalt a helyi lelkész, a polgármester és az iskola képviselői. Németül szavaltak a diákok, német énekeket énekeltek a népviseletbe öltözött énekkar, és a helyi fúvószenekar is eljátszotta a magyarországi németek himnuszt.

Az elűzöttek tiszteletére állított Luther téri emlékmű megkoszorúzása után a hagyományos ágfalvi babrét és az elmaradhatatlan kéfrankos mellett a gyülekezeti ház udvarán folytatódott az emlékezés. Arról, ami elmúlt, és arról, ami megmaradt. A hosszúra nyúlt délután olyan volt, mint a táborokból jól ismert „morzsaszedezés”. Jó volt az emlékmorzsákat közösen szedegetni az Isten házában és a terített asztalok mellett is. Az pedig igazán megrendítő volt, hogy hatvan-nyolc év után körünkben köszönhetünk többieket a kitelepítettek közül is.

Nem az idén történt, mégis mintha ma lett volna. Soha nem fogom elfelejteni azt a rózsaszín kosztümös asszonyt, akivel pár évvel ezelőtt akkor találkoztam, amikor hazajött Németországból az ágfalvi búcsúba. Hettekkel, hónapokkal jövele előtt készült már a templomszentelési istentiszteletre, a tancosok bemutatójára és a nagy jövés-menésre a faluban. Elmondta: betöltötte a nyolcvanadik évét, a férje nemrégiben halt meg. És arról is beszélt, hogy tudja jól, most van itt utoljára. Azért jött haza – mondta –, hogy elbúcsúzzon Ágfalvától, amely a felhőtlen gyermekkorát és élete talán legszebb éveit jelentet-

te számára. Többet már nem jön, mert megöregedett. Most még utoljára szeretne elköszönni emberektől, épületektől, helyszínektől, és ezért jó egy hetet itt is maradt a faluban.

Megrendítő élmény volt látni, ahogy ez az idős asszony napokon keresztül ráérezően fel-alá sétált a Fő utcán. És búcsúzkodott. Volt lakóházától, amelyet csak úgy, a „törvény nevében” elvettek tőle. Templomától, régi iskolájától, a temetőben hagyott nagyszüleitől, a máig itt élő unokatestvéreitől és osztálytársaitól. Mindentől és mindenkitől. És mindig rózsaszín ruha volt rajta. Mintha ruhája színevel – talán tudat alatt – tizenhat éves kori rózsaszín álmainak a nyomába eredt volna. Mintha tinédzserkori kettévágtott életét, itthon hagyott szerelmét kereste volna hat évtized után. Hét napon át, nyolcvan-évesen, csupa-csupa rózsaszínbent.

Az ünnepségen többször elhangzott, hogy kötelességünk az emlékezés. Azt meg már csak én tettem hozzá nagyon halkan, hogy nem csak addig, amíg – rózsaszínbent vagy talpig feketében – néhányan még hazalátogatnak a hazájukból elűzöttek közül. ■ **HEINRICHS ESZTER lelkész**

Börtönben tartottak cigánymissziós imanapot

FORRÁS: BV

Április 8. a roma kultúra világnapja. Második alkalommal rendeztek ezen a napon cigánymissziós imanapot a Tiszalóki Országos Büntetés-végrehajtási Intézetben, amelyet 2007-ben adtak át, és közel hétszáz fogvatartott befogadására alkalmas.

Az intézet vezetősége támogatja az egyházak falakon belüli missziós munkáját. Ennek jegyében lett kialakítva az istentiszteletek megtartására is alkalmas díszterem.

Az április 8-i program délelőtt, a fogvatartottak és a Nyíregyházaról érkezett csapata közötti barátságos labdarúgó-mérkőzéssel kezdődött. Ebéd után az intézet parancsnoka, *Mészáros László* büntetés-végrehajtási dandártábornok, főtanácsos mutatta be az épületet és a benne folyó munkát, többek között az egyik csillagszárny körbejárásával.

A délutáni igei szolgálatot *Fabiny Tamás*, az Északi Evangélikus Egyház-

kerület püspöke végezte Jákob tusakodásának története alapján. A részvételre engedélyt kapó negyven fogvatartott az elhangzottakat feszült figyelemmel kísérte, az énekléshez pedig nagy lelkesedéssel csatlakozott. Utóbbiban *Zsarnai Krisztián* nyíregyházi evangélikus esperes segédkezett.

A továbbiakban *Molnár Erzsébet* lelkész, a nyíregyházi Evangélikus Róma Szakkollégium vezetője, valamint *Szűcs M. Klára*, a tiszalóki intézet református börtönlelkésze is szólt. A kötetlen liturgia keretében érkezettek csapata közötti barátságos hangulat el a fogvatartottak részéről – többek között szólabán is felszendült az *Amazing grace* (Csodálatos kegyelem) kezdetű ének, majd ezt közösen is elénekelte a különleges összetételű gyülekezet. Zárásként a jelen lévő lelkészek személyes áldásban részesítették az önként előre kijövőket.

► **HORVÁTH-HEGYI ÁRON**

CLAUDIA SÓDER FELVÉTELE